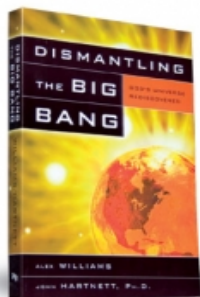

Ľudia sa dnes musia rozhodovať medzi dvomi protichodnými svetonázormi:

evolučným pohľadom na svet a biblickým pohľadom na svet.

Som právnik, takže rozmýšľam o tomto rozhodovaní ako o právnom prípade. Porota sa musí rozhodnúť medzi dvomi stranami sporu, rovnako ako sa my nakoniec musíme rozhodnúť medzi dvomi svetonázormi. Porota tak koná na základe zváženia všetkých dôkazov. Dovoľte mi uviesť príklad z prípadu na ktorom som pracoval.

Sila svedeckej výpovede

Prípad sa zaoberal otázkou, či veterná turbína žalobcu fungovala správne k určitému dňu niekoľko rokov spätne. Veterná turbína už v tej dobe neexistovala, takže sme nemohli spustiť testy na zistenie jej funkčnosti. Preto tento spor nemohol byť vyriešený operačnou vedou (operational science). Takáto veda v sebe zahŕňa otázky, ktoré môžu byť zodpovedané iba opakovateľnými a pozorovateľnými meraniami. Je podobná historickej vede, ktorá používa informácie dostupné v súčasnej dobe v snahe prísť na niečo, čo sa stalo v minulosti.

Obidve strany sporu mali kvalifikovaných znalcov. Experti však podali úplne protichodné svedectvá: jeden tvrdil, že turbína v kritický deň pracovala, druhý tvrdil, že nie. Myslím si, že obidvaja znalci boli presvedčení o svojej pravde. Takže, čo ich viedlo k rozdielnym názorom?

Mali rozdielny pohľad na vec - jeden expert pozeral na prípad cez objektív žalobcu, zatiaľ čo druhý posudzoval prípad objektívom žalovaného. To ovplyvnilo ich rozhodovanie.

Prekvapivý dôkaz sa objavil len dva týždne pred pojednávaním. Bol to osobný denník človeka, ktorý veternú turbínu pomáhal vybudovať. Denník naznačil, že turbína ku kritickému dňu nepracovala bezchybne.

Denník bol silným dôkazom, pretože si nárokoval byť považovaný za hodnoverného, očitého svedka udalostí. Môže sa stať, že si niekto takéto dôkazy jednoducho vymyslí, avšak denník obsahoval aj množstvo irelevantných a osobných informácií, ktoré mu dodali pečať autenticity. Hodnovernosť denníka, akoby očitého svedka, naklonil porotu k rozhodnutiu, že turbína k rozhodujúcemu dňu nefungovala.

Biblia prehlasuje, že je hodnoverným, očitým svedkom udalostí

Čo má tento súdny proces spoločné s otázkou biblického stvorenia a evolúciou? Celkom dosť:

□ Týka sa viac historickej ako operačnej vedy. Nemôžeme spustiť žiadne testy, ktorými by sme mohli jasne určiť alebo potvrdiť, či sa človek vyvinul z opice, alebo či sa vtáky vyvinuli z dinosaurov. O tejto historickej otázke sa rozhoduje len na základe údajov dostupných v súčasnej dobe.

□ Každá strana disponuje znalcami - vedcami v príslušných oblastiach. Odborníci obidvoch strán vysvetľujú fakty podporujúce ich stanovisko na základe dôkazov získaných z rovnakých surovín: fosílií, kaŕonov, DNA, svetiel vzdialených hviezd a tak ďalej.

□ Odborníci obidvoch strán vysvetľujú a podávajú informácie prostredníctvom svojho vlastného,

individuálneho pohľadu na svet: biblického alebo evolučného.

Ale rovnako, ako v prípade tohto súdneho sporu - jedna strana má kľúčový dôkaz, ktorým druhá strana nedisponuje. Biblia prehlasuje, že zaznamenáva Boží svedecký záznam stvorenia. Evolučný pohľad na svet zo svojej (ateistickej) povahy nemôže ponúknuť žiadny takýto záznam, ani rozumné vysvetlenie.

Predstavte si, že ste porota, ktorá rozhoduje o tom, či je Biblia svedeckým dôkazom, za ktorý sa prehlasuje. V skutočnosti si to vlastne vôbec nemusíte predstavovať. Vy ste tou porotou. Až na to, že nesúdite a nehodnotíte Božie slovo. Božie slovo súdi vás (Ján 12:48).

Je Biblia svedeckým záznamom stvorenia?

Biblia prehlasuje, že je Božím slovom. Aké dôkazy máme na podporu tohto tvrdenia? Stručne uvediem len niekoľko druhov dôkazov.

Vnútna konzistencia

Biblia bola písaná viac ako 1500 rokov, viac než 40-timi rôznymi autormi - od rybárov až po kráľov. Napriek tomu 66 kníh Biblie poskytuje zhodný, konzistentný „obraz“ od začiatku až do konca.

Boh stvoril nebesia a zem (Exodus 20:11; Skutky 17:24; Zjavenie 4:11). Boh je zvrchovaný vládca (Deuteronomium 4:39; Žalm 135:6; 1. Timoteovi 6:15), napriek tomu je láskavý, milujúci a milosrdný (Exodus 34:6-7; Žalm 86:15; Lukáš 1:78). Vlastné cesty človeka ho vedú stále ďalej od Boha (Genezis 3:17-19; Príslovia 19:3; Rímskym 1:18-32). Človek sa nemôže zmieriť, pomeriť s Bohom cez svoje skutky (Leviticus 16:34; Židom 7:19; Efezským 2:8-9). Boh sám poskytuje prostriedky na zmierenie - skrze vieru v Ježiša Krista (Genezis 15:6; Žalm 32:1; Rímskym 3:21-25). Boh nás stvoril, aby sme chodili s ním (Genezis 3:8). A tí, ktorí veria Biblii ako svedeckému záznamu, budú chodiť s ním (Zjavenie 21:3-4)!

Nepravdepodobnosť biblickej správy jej prepožičiava dôveryhodnosť, pretože nie je niečím, čo by si ľudia len tak vymysleli. Ľudstvo zdieľa spoločnú, vrozenú túžbu byť bohom samým sebe a preto má sklon pretvárať boha na svoj obraz. Ale čo na to Boh Biblie?

Keď Boh navštívil svoje stvorenie, „Syn človeka neprišiel nato, aby mu slúžili, ale aby slúžil a dal svoju dušu ako výkupné za mnohých.“ (Marek 10:45). Použili autori túto správu na to, aby mohli panovať, ovládať ľudí? Ak by to bolo ich cieľom, pravdepodobne by nepripisovali tieto slová Ježišovi: „A ten, kto by bol väčší z vás, bude vaším služobníkom“ (Matúš 23:11).

História hovorí, že takmer všetci apoštoli pre evanjelium zomreli. Ľudia často hovoria, že by pre apoštolov nemalo zmysel zomierať za lož, klamstvo. O koľko menší zmysel má zomrieť za klamstvo, ktoré pozemských predstaviteľov viery vyzýva byť služobníkmi všetkých?

Historická overiteľnosť / Historická dokázateľnosť

Biblia preukázala presnosť v popise historických udalostí viac, než ktorýkoľvek iný staroveký dokument. Uvediem len zopár príkladov.

Archeológia odhalila dôkazy existencie veľkej skupiny semitských otrokov v Egypte - v súlade s biblickým popisom zotročenia Izraelitov pred ich exodom za čias Mojžiša. Dôkazy naznačujú, že títo otroci opustili svoje domovy náhle, zanechajúc po sebe mnoho majetku - presne tak, ako to kniha Exodus opisuje. Archeológovia tiež našli telá bábätiok pochovaných za neobvyklých okolností pod domami mnohých otrokov - v súlade s biblickým záznamom vraždenia hebrejských chlapčiek egyptským faraónom z dôvodu znížiť, obmedziť hebrejskú populáciu.

Jericho je ďalším príkladom. Biblia hovorí, že Izrael zničil Jericho po tom, čo sa jeho impozantné steny zázrakom zrútili na výkriky Izraelčanov. Vykopávky odkryli zrútené múry, ktoré vytvorili svahy, po ktorých mohli vystúpiť útočiaci Izraelčania. Biblia tiež hovorí, že Izraelčania vypálili mesto, poslúchnuc tak Boží príkaz uviesť Jericho do záhuby. V súlade s Bibliou a jej záznamom, archeológovia našli v meste meter hrubú vrstvu popola, vrátane mnohých plných nádob určených na skladovanie obilia. Bolo by to pozoruhodné ak nie nezvyčajné, keďže obilie bolo cennou komoditou, ktoré by za normálnych okolností bolo vzaté ako vojnová korisť - až na slová Biblie, v ktorých Boh prikázal Izraelitom, aby žiadnu korisť nebrali.

Naplnené proroctvá

Písmo presne predpovedalo stovky, ak nie tisíce budúcich udalostí, vrátane mnohých udalostí overiteľných cez svetskú/sekulárnu históriu. Tu je ich niekoľko.

Desaťročia predtým, než Babylončania zničili chrám v Jeruzaleme, Izaiáš prorokoval, že muž menom Kýros vydá rozkaz na jeho znovuvybudovanie (Izaiáš 44:24-28). Ďalej tiež Izaiáš prorokoval, že ešte pred vladárom Kýrom Boh podmaní, ovládne národy (Izaiáš 45:1-3). To sa stalo asi 150 rokov po tom, čo Boh vydal babylonskú ríšu do rúk Médsko-Perzskej ríše a Kýros rozhodol o obnovení chrámu (Ezdráš 1: 1-4).

Kniha Daniel opakovane predbieha historické a dejepisné knihy. Napríklad Daniel predpovedal porážku Médsko - Perzskej ríše Grékmi, o ktorej prorokoval dokonca pred tým, než Médsko -

Perzská ríša sama dobyla Novobabylonskú ríšu. Danielova vízia sa naplnila viac než o 200 rokov neskôr vtedy, keď Alexander Veľký okolo roku 331 pred Kristom porazil Perzskú ríšu a založil veľké a dôležité kráľovstvo. Danielove proroctvá však zašli ešte ďalej a presne uvádzajú, že grécky kráľ (Alexander) krátko po svojom nástupe k moci zomrie a jeho kráľovstvo bude po jeho smrti rozdelené na štyri časti. Kráľ Alexander naozaj zomrel krátko po dovŕšení tridsiatich rokov. Po jeho smrti sa (jeho) kráľovstvo naozaj rozdelilo na štyri menšie kráľovstvá, na čelo ktorých sa postavili štyria z jeho generálov.

Morálna dokonalosť

Morálne učenie Biblie je neprekonateľné. Biblia učí, že celý zákon je naplnený v jednej jedinej vete: „Milovať budeš svojho blížneho ako samého seba“ (Galatským 5:14). Učí nerobiť ničoho zo sváru (popudlivosti), ani z márnej chvály (samolúbosti), „ale v pokore mať jedni druhých za vyšších od seba“ - teda v pokore, skromnosti považovať iných za dôležitejších od samých seba (Filipským 2: 3).

Stačí porovnať prosperitu a relatívnu spravodlivosť krajín, ktoré sa verne držia biblickej morálky (teda ju zachovávajú) a krajín, ktoré uznávajú, praktizujú ateistický pohľad na svet. Dokonca aj niektorí ateisti pripúšťajú, že rozšírenie kresťanskej viery znižuje kriminalitu, obzvlášť sexuálne motivované trestné činy. Taktiež pripúšťajú fakt, že evolučný pohľad na svet má pre spoločnosť katastrofálne následky. Prečo?

Po prvé, evanjelium nie je len morálnym kódexom, ale tiež cestou k zmiereniu sa s Bohom.

Obnovenie, oživenie ku ktorému dochádza, keď niekto prijme Ježiša Krista ako Pána, zároveň prichádza s milosťou milovať svojho blížneho (Rímskym 6:15-18; 1. Korinským 15:10).

Po druhé, Božie morálne princípy nie sú náhodné; sú stanovené pre naše dobro. Keď ich spoločnosť nasleduje, je na tom oveľa lepšie (vrátane mnohých tých, ktorí nepoznajú Ježiša ako Pána).

Evolučná teória nemôže ponúknuť morálny kódex, nieto ešte pokoj s Bohom. Keď spoločnosť dôsledne aplikuje evolučný pohľad na svet, ľudský život v ňom nemá hodnotu, pretože je len výsledkom náhodnej udalosti. Takéto spoločnosti nakoniec prejdú z pasívneho znehodnocovania života k aktívnemu zbavovaniu sa nechceného života cez potraty, eutanázie - a postupne ešte drastickjšími prostriedkami k odstráneniu nechcených, nežiaducich skupín.

Biblický pohľad na svet predkladá presvedčivé dôkazy o tom, že Biblia je tým, čím tvrdí, že je (a čím si nárokuje byť): Písmom „vdýchnutým Bohom, ktoré je užitočné na vyučovanie, karhanie, naprávanie, na výchovné káznenie v spravodlivosti“ - na spasenie skrze vieru v Ježiša Krista (2. Timoteovi 3:16).

Náš úsudok, názor o dvoch konkurenčných svetonázoroch nesie so sebou večné dôsledky

Spor biblického pohľadu na svet a evolučného svetonázoru presahuje otázku stvorenia, kreácie – vedie až k otázke, ktorú položil Ježiš: „A vy čo hovoríte, že kto som ja?“ (Matúš 16,15).

Vyhlasujeme rozsudok: budeme veriť Biblii, že Ježiš je Pán (ktorý je YHWH), alebo budeme veriť svetu, že je len prorok, učiteľ, rozprávková postava - alebo čokoľvek menej, než nestvorený Stvoriteľ? Naše rozhodnutie, náš úsudok nerozhoduje o tom, či bude Božie slovo odsúdené alebo uznané za nepoužiteľné. To slovo rozhoduje, či my budeme odsúdení.

„Kto verí v neho, nebude odsúdený, ale ten, kto neverí, už je odsúdený,

lebo neuveril v meno jednorodeného Syna Božieho“

Ján 3:17-18

Referencie a poznámky

1. <http://www.gotquestions.org/Greek-empire.html>.

Pôvodný článok „Cortney Alexander: *Do we have enough evidence to trust the Bible?*“

sa nachádza na web stránke spoločnosti *Creation Ministries International (CMI)* na adrese

<http://creation.com/bible-evidence> . Preložené a uverejnené so súhlasom CMI.

Do slovenčiny preložila Cecília Bukatová.